

דברי ראש הממשלה ושר הבטחון מר לוי אשכול בישיבה המיוחדת
של הממשלה - ח' בכסלו תשכ"ד (24.11.63)

ישיבה זו היא ישיבת אבל.

כולנו הוכינו על-ידי הרצח הנפשע והמזעזע של נשיא ארצות-
הברית ג'ון פיצ'גראלד קנדי. העולם כולו בתדהמה, ואנו בתוכו.

קנדי המנוח היה אישיות קורנת ושופעת - שופעת מרץ, חריצות
ורצון עז להנהיג את העולם לקראת מניעת מלחמה ביום שלום. הוא היה
נשיא נאור, המחפש דרכים חדשות להבטחת שלום העולם ומדינתו, נאבק
בארצו לשוויון ללא הפליה, נאבק בעולם לשלום בינגושי, חיפש דרכים
לצמצום החימוש ושמירת מאזן הכוחות.

הנשיא קנדי היה בראשית דרכו ועבודתו, והתגלה ככוח עולה.
העולם היה רשאי להאמין, ואנו האמנו, כי בחובו נאגר הרבה יותר מאשר
הספיק לגלות במסך שלוש שנות כהונתו: היה עתיד להתעלות ולעלות.

כל זה מוסיף לתחושת גודל האבידה. עמוק הצער והאבל על אבדן
מנהיג גדול ונמרץ לעם האמריקאי הגדול, עם האוגר בתוכו כוח חסרי
ורוחני עצום. שוחרי השלום והחופש קיוו שהוא יוציא את העולם מהמבוך
ומהסכנות.

הנשיא קנדי היה יריד לעם ישראל ולמדינתו. בהזדמנויות שונות
גילה ידידות זו ולא הסתיר אותה.

עם קבלת הידיעה על מותו הטראגי שיגר נשיא המדינה מברק תחנומים
בשם העם, ואני הברקתי לנשיא החדש ובשם הממשלה הבטתי צערנו והזדעזעותנו
וביקשתי למסור תחנומינו למספחה ולעם האמריקאי.

כעת אנו מכבדים את זכרו של הנשיא קנדי ומצטרפים לאבל העם
האמריקאי והעולם כולו. אני מציע להכריז על שלושת ימי אבל בארץ.

נשיא המדינה יוצא היום גזערים לארצות הברית להשתתף בהלוויה.

מסתבר שיש לנו אבל כפול. הלילה בפסח באופן פתאומי במיתת
נשיקה חברנו מאיר ארנון - איש בר-לב, מסור ונאמן, חלוץ בכל נימי
נפשו, אשר היה שליח נאמן של הפועל הישראלי ושל העם העובד.

מיסיו הראשונים ועד היום, מיסיו בנוס-ציונה, מעבודתו בפתח-
תקוה, מעבודתו כמזכיר פועלי פתח-תקוה, דרך הבריגאדה - כולו היה חודר
יכולת, אש ההתנדבות לכל עניין, לכל דבר.

אסרתי כבר: בר-לב היה, לא הלך רכיל, מסור לכל משמרת שעמד
בה בכל נימי נפשו, נשרף במשך שנים בתוך אש התרגשותו והתלהבותו
והבוקר הוציא את נשמתו.

גם כחבר הכנסת וכיושב-ראש ועדת החוץ והבטחון רכש לו אמון
כאדם דובר אמת. אמר מה שעם לבו, ובלחם על אמת זו.

אנו שרויים באבל על מותו ונסלח תנחומים למשפחתו, לחבריו
וידידיו, שהם רבים ומרובים בין פועלי ארץ-ישראל. יהי זכרו ברוך.